Bugünkü Bianet'te İstanbul Şişli'de yukarda adı geçen sokaktaki tek katlı tarihi bir evin yıkıldığını ve bunun sokakta oturanlarca protesto edildiğini okudum. Bu sokak Kurtuluş semtindedir. Sondan bir önceki durak Sinemköy'den aşağıya dik bir yokuş iner. Bunu kesen biraz aşağıdaki sokaklardan birisidir.

Yokuştan inip sola döndüğünüz zaman biraz ilerde sol tarafta Engin Apartmanı vardır. Anne tarafından dedem yaptırmış ve benim adımı vermiş. Ben dört yaşındayken anladığım kadarıyla kalp krizinden ölüyor. Hayal meyal hatırlıyorum kendisini. Teyzemin ifadesine göre inanılmaz derecede yaramaz bir çocuk olarak bu evde aylarca yaşamışım.

Ben yaklaşık 24 yaşındayken bu evin tümünü kiraya verdiler –üç katlı evin daha önce iki katı kiradaydı- ve Bostancı'ya taşındılar.

Yolun Sonu romanında İstanbul'u dolaşan kahramanımız bu ve çevresindeki sokakları anlatır. Sürekli tenhadırlar ve büyük bir sakinlik vardır. Yazın tatile gittiğim aylarda bu sokaklarda çok yürümüştüm. Sokak sonuna yaklaşıncaya kadar yürünür, buradan sağa dönülüp merdivenli bir yoldan Harbiye'ye çıkılırdı. Burada tünele kadar yürüyüp geri dönerdim.

Bianet'teki haberden anladığım kadarıyla bu semt fazla değişmemiş.